



În tabăra de sculptură de la Măgura. Foto Mihai Oroveanu, arhiva personală Vasile Drăguț, 1985



În aceste momente de emoție, când întâlnirea noastră capătă contur în transcendent... pentru că a comemora înseamnă legătura cu dincolo... eu, Gabriela Drăguț, înclin capul în fața dumneavoastră, cei care cu iubire, emoție și minuție ați venit să-l omagiați pe soțul meu, pe omul de suflet, pe cărturarul Vasile Drăguț, dăruit întru cultură și artă.

Mulțumesc în numele meu și al lui... pentru că urma pasiunilor lui, a strădaniilor lui pe acest pământ nu este uitată.

Mulțumesc din suflet tuturor aceluia care i-ați elogiat munca, i-ați prețuit amintirea.

Trăim vremuri turburi și grele dar am ferma convingere că marile energii nu se pierd în neant și adevăratele valori vor avea locul lor într-o adevărată cultură.

Și dumneavoastră, astăzi, prin prezența dumneavoastră, mă convingeți încă o dată, că am dreptate.